حرام بودن کبر و خودپسندی و خودبزرگ بینی و بیان عاقبت و فرجام بد آن

از ابوهریره رضی الله عنه روایت است که رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمودند: «بَيْنَمَا رَجُلٌ يَمْشِي في حُلَّةٍ تُعْجِبُه نفْسُه، مرَجِّلٌ رأسَهُ، يَخْتَالُ في مَشْيَتِه، إِذْ خَسَفَ اللَّهُ بِه، فهو يَتَجَلْجَلُ في الأَرْضِ إلى يوْمِ القِيامةِ»: «مردی در لباسی فاخر، درحالی که موهایش را شانه زده و به خود فریفته شده بود، خرامان و متکبرانه راه می رفت؛ ناگهان الله او را در زمین فرو بُرد و تا روز قیامت در زمین فرو می رود».

[صحیح است] [متفق علیه]

رسول الله صلی الله علیه وسلم خبر می دهد: مردی متکبرانه راه می رفت، درحالی که لباسی فاخر بر تن داشت و موهایش را شانه زده بود؛ ناگهان الله متعال او را در زمین فرو برد و زمین او را بلعید و در خود دفن کرد؛ و تا روز قیامت در آن فرو می رود. و این عاقبت و فرجام کسی بود که کبر و خودبزرگی بینی کرد. اینکه می فرماید: «يَتَجَلْجَلُ في الأَرْضِ» احتمال دارد به این معنا باشد که وی زنده در زمین فرو رفته و زندگی دنیوی داشته و به همین صورت در دل زمین و درحالی که زنده است تا روز قیامت عذاب می بیند. و همچون زندگان که عذاب می شوند، عذاب می شود. و احتمال دارد زمانی که در زمین فررفته، مرده است؛ و با اینکه مرده، در زمین فرو می رود و به این صورت در برزخ عذاب می شود که البته کیفیت آن را نمی دانیم. مهم این است که عاقبت و فرجام وی چنین است.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5905